

РЕШЕНИЕ

№ 1507

гр. София, 08.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10095** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 2658 от 17.07.2022г. по НАХД № 14204/2021г. на СРС, НО, 98-ми състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-014605 от 15.07.2021г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ (ОПП-СДВР), с което на М. В. П. са наложени: 1. Наказание „глоба“ в размер на 20лв. на основание чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП за нарушение на чл.40, ал.2 от ЗДвП; 2. Административно наказание „глоба“ в размер на 200лв. на основание чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП; 3. Административно наказание „глоба“ в размер на 2000лв. на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал.3 от ЗДвП; 4. „Глоба“ в размер на 2000лв. на основание чл.174, ал.3, пр.2 ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал.3 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63в от ЗАНН решението е обжалвано от М. В. П. чрез пълномощник адв. Т.. Наведени са касационни основания за неправилност поради постановяването му в нарушение както на процесуалния, така и материалния закон. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и потвърденото с него НП поради наличие на касационно

отменително основание по см. чл.348, ал.1, т.1 от НПК и чл.348, ал.1, т.2 НПК. Алтернативно моли съда да върне делото на първоинстанционния съд на друг състав за ново разглеждане, със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона .

В съдебно заседание касационният жалбоподател не явява и не изпраща представител.

Ответникът - ОПП-СДВР не изпраща процесуален представител.

Прокурорът от СГП предлага касационната жалба като неоснователна, да се остави без уважение и решението на СРС като правилно и законосъобразно да се потвърди.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна и е налице наведеното касационно основание по чл. 348, ал.1, т.2 НПК.

В производството пред СРС е установено, че на 06.07.2021г. около 19:25ч. в [населено място], ж.к. О. купел М. В. П. управлявала лек автомобил „Шкода“, модел „Ф.“, с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на Е. Г. П., ЕГН [ЕГН], по [улица]с посока на движение към [улица], като срещу блок 21 при маневра на заден ход и без да осигури лице, което да ѝ сигнализира за опасности при движението на заден ход, реализирала леко ПТП в паркираните автомобили „С.“ с ДК [рег.номер на МПС] и „Пежо“ с ДК [рег.номер на МПС] . След инцидента П. напуснала мястото на произшествието и паркирала автомобила недалеч от мястото на инцидента пред блок 25, вход В. Междувременно пред блок 21 пристигнали служители на „ОПП“ СДВР, които от свидетели установили фактите. Техни колеги от 06 РУ открили автомобила, предизвикал ПТП пред [жилищен адрес]. Същите видели водача на МПС с нейна приятелка, които слезли от автомобила и искали да се отдалечат от него. Щетите по автомобилите били установени и бил съставен протокол за ПТП. Водачът на автомобила П. отказала да бъде изпробвана за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест дреггер 7510 с фабричен номер 0024 и за употреба на наркотични вещества с „Д. тест 5000“ с номер 0001. Бил издаден талон за медицинско изследване с номер 087842 за ВМА, но П. не е дала проба. При направена справка с ОДЧ се установило, че жалбоподателката е неспособен водач.

Съставен бил АУАН серия ГА №113546 от 06.07.2021г. за това, че водачът не осигурява лице, което да му сигнализира за опасности при движение на ППС на заден ход, ПТП, с което виновно е нарушил чл.40, ал.2, пр.2 от ЗДвП, отказва проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и не изпълнява предписание за изследване с доказ.анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за хим.лабораторно изследване за установяване на

концентрацията на алкохол в кръвта му, с което виновно е нарушил чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП, отказва да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и не изпълнява предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на наркотични вещества или техни аналози, с което виновно е нарушил чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП, не спира и не установява последиците от ПТП, с което виновно е нарушил чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, и чл.150 от ЗДвП. АУАН е съставен по данни на свидетели очевидци. Същият е подписан в условията на чл.43, ал.2 от ЗАНН. Въз основа на АУАН на 15.07.2021г. е издадено НП от Началник група към СДВР Отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на М. П. са наложени следните административни наказания: 1. „глоба“ в размер на 20лв. на осн. чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП за нарушение на чл.40, ал.2 от ЗДвП; 2. „глоба“ в размер на 200лв. на осн. чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП; 3. „глоба“ в размер на 2000лв. на осн. чл. 174, ал.3, пр.1 от ЗДвП за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП; 4. „глоба“ в размер на 2000лв. на осн. чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП; 5. „глоба“ в размер на 300лв. на осн. чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП за нарушение на чл.150 от ЗДвП.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона форма и съдържание, че в хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По отношение на вмененото нарушение по чл.150 от ЗДвП въззивният съд от една страна е приел, че в АУАН липсва негово словесно описание, като по този начин е нарушен чл. 42, ал.1, т.4 от ЗАНН и описанието в акта накърнява правото на нарушителя да разбере срещу какво нарушение да организира защитата си, като по този начин е нарушено правото на защита. В мотивната част съдът е приел, че НП в частта за нарушението по чл.150 от ЗДвП (пункт 5) следва да бъде отменено. Същевременно отново в мотивната част въззивният съд е посочил, че нарушението по чл.150 от ЗДвП е описано достатъчно ясно и конкретно, поради което е прието, че нарушението е извършено от субективна и обективна страна. Въпреки мотивите на съда за соченото нарушение не фигурира изричен диспозитив по см. чл. 63, ал.5 ЗАНН.

Така, при така установените факти и предвид изложеното по-горе, касационният съд приема, че оспореното решение е неправилно поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Решаващият състав на СРС е следвало да се произнесе по същество на спора, същият е бил сезиран с жалба срещу Наказателното постановление №21-4332-0014605/15.07.2021г., с което за установени 5 бр. нарушения и са наложени отделни административни наказания за всяко от тях – наличието на противоречия в мотивната част на решението за едно от нарушенията означава, че в изложеното решение липсват мотиви по съществуването на спора, относими към нарушението по чл.150 от ЗДвП, респ. относно наличието на всички елементи от обективната и субективна страна, осъществяващи състава на нарушението. Решението на въззивния съд не покрива критериите за съвкупна оценка на доказателствата и формиране на изводи въз основа на пълно и всестранно изследване на всички обстоятелства по делото, противоречието в мотивите на съдебния акт по въпроси, с които се решават обстоятелства от съществено значение за делото, в случая за наличието на нарушение по чл.150 от ЗДвП и наложеното на касатор

административно наказание „глоба“ в размер на 300лв. на осн. чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП и липсата на изричен диспозитив обуславя извод за неправилност и необоснованост на съдебния акт. Това препятства касационния съд да осъществи контрол за правилност на съдебното решение и винаги съставлява абсолютно процесуално нарушение по чл. 348, ал. 3, т. 2 от НПК - липса на мотиви, което обуславя отмяна на атакуваното решение, а това води като резултат до връщане на делото за изясняване на посочените обстоятелства с оглед правилното решаване на въпроса за отговорността на жалбоподателя - аргумент от чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК. СРС не е обсъдил изцяло правилността и законосъобразността на обжалваното наказателно постановление и не се е произнесъл по същество, по въпросите относно съставомерността на извършените пет нарушения, поради което произнасянето по тези въпроси от касационната инстанция би довело до лишаване на страните от една инстанция по установяване и преценка на фактите.

По изложените по-горе съображения, настоящият съдебен състав намира подадената касационна жалба от М. В. П. за основателна. Предвид това, обжалваното решение на СРС 98 с-в, като незаконосъобразно и неправилно, постановено при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, следва с решението по настоящото дело да бъде отменено, като делото да бъде върнато на същия съд, за ново разглеждане от друг състав на съда. При новото разглеждане на делото, първоинстанционният съд при всички случаи следва да направи обоснована преценка за това, дали в конкретния случай, предвид събраните в хода на делото доказателства, са налице съставомерните признаци и на петте вменени на наказаното лице нарушения : чл.40, ал.2 от ЗДвП, чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, чл.174, ал.3 пр.1 от ЗДвП, чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП и чл.150 от ЗДвП, за всяко едно от които му е наложена съответната санкция с процесното наказателно постановление, като се произнесе с нарочен диспозитив.

По претендираните от касатор разноски ще се произнесе районният съд при новото разглеждане на делото - чл. 226, ал. 3 АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1, във вр. с чл. 221, ал. 2, предл. I/първо/ от АПК, Административен съд София – град, XX касационен състав
РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2658 от 14.07.2022г. по НАХД № 14204/2021г. на СРС, НО, 98-ми състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане, от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.